

Rosenknop, og i hans Øre klang som en sød Forjættelse de Ord, hvormed hun var flygtet fra ham derhjemme i Haven: »Ikke nu! . . . Ikke her!« Han sad der allerede med en Besidders Tryghed og gjorde sine Rigdomme op. Og han smilede hen for sig, idet hans øre Tanker tumlede den lykkelige Tid imøde, da hans lange Ensomhed endelig var forbi, . . . om to, maaske tre, allerhøjst om fire Maaneder.

I lav Flugt var Jyttes Tanker gleden hjem til København. Hun forestillede sig, hvad der vilde blive sagt rundtom i Bekendtskabskresen, naar den modtog Meddelelsen om hendes Forlovelse. Nogen stor Overraskelse blev den vel ikke for mange, men snakkes skulde der nu engang. Alle de gamle Historier om hende vilde vel ogsaa blive varmet op igen ved denne Lejlighed. Hun kunde tydeligt høre Stemmerne. Tykke Emmy Carlsen vilde sidde paa sin faste Plads ved Vinduet hos Konditoren og raabe Torbens og hendes Navne ud til sine Bekendte i Lokalet. Og Lydia vilde ture rundt i sin Luksusbil og gøre sig interessant ved humoristisk at udmale i Enkeltheder, hvordan det hele var gaaet til.

Ogsaa paa Rosalia Birch i Slagelse tænkte hun og paa Meta Haagensen — de to eneste Mennesker, hun misundte. Meta sad nu som Doktorkone et Sted paa den jyske Hede og havde fire Børn, fire dejlige Unger, der alle havde faaet hendes gode, tro-